# U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **O. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, pošt. schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně podané proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 4. 2004, č. j. 60 Az 29/2004 – 18,

**t a k t o :**

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

## O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-146/VL-07-08-2003 ze dne 26. 1. 2004, jímž byla žádost stěžovatelky o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě byl stěžovatelce doručen dne 20. 5. 2004 a kasační stížnost proti němu podala stěžovatelka osobně v podatelně Krajského soudu v Ostravě dne 24. 5. 2004, tedy v zákonem stanovené lhůtě. Domáhala se zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci krajskému soudu k dalšímu projednání. V kasační stížnosti současně žádala o nařízení veřejného projednání věci, o osvobození od soudních poplatků, o ustanovení bezplatného právního zástupce z řad advokátů a o přibrání tlumočníka jazyka ukrajinského do řízení. V kasační stížnosti současně sdělila soudu novou adresu místa svého pobytu, t. j. ubytovnu v Ž.216, P. 4. Naposledy uvedenou skutečnost doložila prohlášením o ubytování ubytovatele PK L. g., spol. s r. o., ubytovna Ž. 216, P. 4, ze dne 21. 5. 2004.

S ohledem na žádost stěžovatelky o ustanovení bezplatného právního zástupce pro řízení, zaslal jí krajský soud na výše uvedenou adresu formulář „Vyjádření o osobních, výdělkových a majetkových poměrech pro účely posouzení důvodnosti žádosti o ustanovení právního zástupce“, současně s výzvou, aby jej ve lhůtě 15ti dnů zaslala soudu zpět vyplněný, datovaný a podepsaný. Ze spisu vyplývá, že při doručování výše uvedené výzvy nebyla

stěžovatelka v místě ubytování zastižena (1. 6. 2004), ani písemnost nemohla být doručena jinému příjemci, a proto byla téhož dne písemnost uložena u pošty, přičemž stěžovatelka byla o tom vyrozuměna s tím, že nevyzvedne-li si písemnost, považuje se třetí den od uložení zásilky za den doručení, i když se adresát o tom nedozvěděl.

Ve stanovené lhůtě 15ti dnů od doručení zásilky (písemnost se pokládá za doručenou v pátek dne 4. 6. 2004) však stěžovatelka vyplněný formulář Krajskému soudu v Ostravě nezaslala a tudíž neosvědčila své majetkové, výdělkové a osobní poměry. Krajský soud v Ostravě proto usnesením ze dne 22. 6. 2004, č. j. 60 Az 29/2004 – 33, rozhodl, že se stěžovatelce neustanovuje zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. V odůvodnění vysvětlil, že ustanovit účastníku zástupce z řad advokátů může soud za splnění podmínky, že takový účastník splňuje předpoklady pro osvobození od soudních poplatků (§ 35 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“). Protože stěžovatelka neosvědčila své majetkové poměry a soud nemohl posoudit předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, nemohl vyhovět žádosti o ustanovení zástupce. Při doručování tohoto usnesení nebyla stěžovatelka opět v místě bydliště zastižena, a proto písemnost (neurčená do vlastních rukou adresáta) byla v den pokusu o doručení opět uložena u pošty (7. 7. 2004) a adresátka o tom byla vyrozuměna s poučením, že třetí den od uložení se písemnost považuje za doručenou. Stěžovatelka si v úložní lhůtě písemnost na poště nevyzvedla, a ta byla poštou vrácena Krajskému soudu v Ostravě dne 22. 7. 2004.

Protože podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie, vyzval následně Krajský soud v Ostravě stěžovatelku usnesením ze dne 27. 7. 2004, č. j. 60 Az 29/2004 – 37, k tomu, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení doložila do spisu plnou moc udělenou advokátu, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, jeho prostřednictvím doplnila kasační stížnost o: 1) údaj o tom, v jakém rozsahu se rozsudek napadá a 2) důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. V uvedeném usnesení byla stěžovatelka současně poučena o tom, že nebude-li této výzvě vyhověno (nebude-li v řízení o kasační stížnosti zastoupena advokátem), bude řízení o kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítnuto.

Ze spisu vyplývá, že i výše uvedené usnesení bylo z důvodu, že stěžovatelka nebyla na jí uvedené adrese zastižena, uloženo dne 5. 8. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Podle § 42 odst. 4 s. ř. s. v návaznosti na § 46 odst. 4 občanského soudního řádu platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která má být doručena do vlastních rukou adresáta (tím bylo podle Krajského soudu v Ostravě i doručované usnesení), zastižen, ačkoliv se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si ji vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do 10ti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Posledním dnem úložní lhůty, t. j. dnem doručení, tak byla v souzené věci sobota dne 15. 8. 2004. Jelikož konec odvolací lhůty připadl na sobotu, posunul se poslední den lhůty na nejblíže následující pracovní den, t. j. pondělí dne 17. 8. 2004 (§ 40 odst. 3 s. ř. s.). Od tohoto data plynula stěžovatelce lhůta jednoho měsíce k předložení plné moci advokátovi

a k soudem požadovanému doplnění kasační stížnosti. Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě plnou moc udělenou advokátovi soudu nepředložila. V této souvislosti se pak jeví jako druhořadé, že ve stanovené lhůtě stejně tak nedoplnila kasační stížnost o chybějící údaje.

Protože v soudem stanovené lhůtě nebyl odstraněn nedostatek povinného zastoupení stěžovatelky advokátem pro řízení o kasační stížnosti, jak požaduje výše již citované ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., brání tato skutečnost věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, pro který nelze v řízení pokračovat, a který přes výzvu soudu nebyl odstraněn. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a), § 120 s. ř. s. odmítl.

Stěžovatelka v kasační stížnosti rovněž navrhovala, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek podle ustanovení § 107 s. ř. s. V situaci, kdy byla kasační stížnost odmítnuta, se Nejvyšší správní soud tímto návrhem již zabývat nemohl a také se jím nezabýval.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. dubna 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová

předsedkyně senátu